(८) अथ पञ्चमीमाह। "अग्निर्हि वाजिनं विशे। ददाति विश्वचर्षणिः। अग्नी राये स्वाभुवम्। स प्रीतो याति वार्यम्। इषꣳ स्तोतृभ्य आभर" इति। विश्वचर्षणयो मनुष्या यस्यासौ 'विश्वचर्षणिः' सर्व्वमनुष्योपकारकः। 'अग्निर्हि' अयमग्निः खलु, 'विशे' प्रजायै, 'वाजिनं' अन्नं, 'ददाति'। अयं 'अग्निः', 'राये' धनार्थं, यजमानानां धनदानाय, ,स्वाभुवं' सुष्ठु सर्व्वतो भूमिं, प्राप्तवानिति शेषः। 'सः' अग्निः, 'प्रीतः', सन् 'वार्यं' वरणीयं यजमानं, 'याति' प्राप्नोति। हे अग्ने 'स्तोतृभ्यः' यजमानेभ्यः, 'इषं' अन्नं, 'आभर' सम्पादय॥

(९) कल्पः। चात्वालात् पुरीषमाहृत्य पृष्टो दिवीति वैश्वानर्यर्चाचितावध्यूहति साचितिर्भवतीति। पाठस्तु। "पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां। पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः। स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम्" ॥ ४ ॥ इति। पृष्ट इत्यत्र सकारलोपः छान्दसः। अयमग्निर्दिवः 'पृष्टः' आदित्यरूपेणवास्थितः। 'पृथिव्यां' इह, पाकप्रकाशकारित्वेनावस्थितः। तथा फलपाककारी सन् 'पृष्टः' सम्बन्धः। सर्व्वा अपि 'ओषधीः' 'आविवेश'। 'वैश्वानरोऽग्निः', 'सहसा' बलेन, 'पृष्टः' सम्बन्धः, 'सः' तादृशः, 'नः' अस्मान्, 'दिवारिषः' हिंसकान्, 'पातु'। 'नक्तं' रात्रावपि, 'सः', अस्मान् 'पातु'॥

इति षष्ठोऽनुवाकः।